

Arrest

nr. 72 504 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie
en Maatschappelijke Integratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 22 december 2011 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie van 16 december 2011 houdende de weigering van de afgifte van een visum, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 december 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 december 2011 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn.

Zij dient op 17 november 2011 een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum kort verblijf.

Op 16 december 2011 wordt deze visumaanvraag verworpen en op 20 december 2011 aan verzoekster ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Krachtens de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen worden bevolen. Verzoekster dient dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

2.1. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat verzoekster dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

Er kan worden aangenomen dat verzoekster alert en diligent heeft gereageerd, nu de bestreden beslissing haar ter kennis werd gebracht op 20 december 2011 en zij op 22 december 2011 het verzoekschrift heeft ingediend. Verzoekster dient echter tevens aan te tonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen

2.2. Voor wat betreft het dringend karakter van de ingediende vordering stelt verzoekster wat volgt:

“De schorsing wordt bij uiterst dringende noodzakelijkheid gevorderd daar de kerst- en nieuwjaardagen nabij zijn en er reeds allerlei voorbereidingen werden getroffen voor een familiefeest en voor contacten met vrienden en kennissen van de garant de heer V.D.F..

Dat een uitstel van de reis ook bijzonder veel praktische gevolgen heeft voor zowel verzoekster als voor de heer V.D.F. en diens familie en vrienden. De tijd is duidelijk te kort om nog opnieuw een visum aan te vragen.

Ook het menselijke en emotionele aspect mag in dit kader niet vergeten worden. Verzoekster had een goed contact met de heer V.D.F. zowel in de periode dat zij via internet met mekaar omgingen als in de drie weken dat de heer V.D.F. in de Filippijnen is geweest. Zij hoopte echt om met de familie kennis te kunnen maken en tijdens de kerst- en nieuwjaarsperiode, die toch een gevoelsgeladen periode is, in België; kunnen zijn.

Verzoekster meent voorts “Het belang is verder ook gelegen in het feit dat de schorsing van de bestreden beslissingen voor gevolg heeft dat kan afdwongen worden, zo nodig via kortgeding, dat de minister op korte termijn een nieuwe beslissing neemt”. Ze verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State “Arrest nr. 127.325 dd. 22 januari 2004, inzake X. tegen Belgische Staat (...) Arrest nr. 148.277 dd. 23 augustus 2005, inzake X. tegen Belgische Staat”, en voert aan dat “Hoogdringendheid wordt aanvaard in die gevallen waarin een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang of ernstige ongemakken te voorkomen” (Cassatie 13 september 1990, Pas. 1991, I, 41; Hof Gent, 14 juli 2004, inzake Targali t. Belgische Staat, niet gepubliceerd) (...) Verzoekster meent verder dat gelet op de toepasselijkheid van Richtlijn 2004/38 zij recht heeft op de procedurele waarborgen zoals voorzien in de Richtlijn maar ook de procedurele waarborgen die voorzien worden in het Europees procesrecht. Dat de vraag zich opdringt of de voorwaarde van hoogdringendheid om te komen tot een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verenigbaar is met het recht van verzoekster op een effectief beroep. Verzoekster meent dat een gewone schorsing en een gewone

procedure nietigverklaring zodanig lang zullen duren dat moeilijk kan gesteld worden dat het gaat om een effectief beroep. Verzoekster meent dat ook dat gelet op het feit dat huidige Vreemdelingenwet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toelaat de voorwaarde van "hoogdringendheid" te restrictief te beoordelen daar er een risico bestaat dat er geen effectief rechtsmiddel meer voorhanden is". Ter terechtzitting legt verzoeksters raadsman nog bijkomende rechtspraak neer van de Raad van State (RvS 19 april 2007, nr. 170.231 en RvS 16 mei 2007, nr.171.297) betreffende de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in onderwijszaken.

2.3. De verwijzing naar de ter terechtzitting neergelegde rechtspraak van de Raad van State kan *in casu* niet overtuigen nu deze bevestigt dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing "*precair van aard*" is en alhoewel er op wordt gewezen dat een schorsing als een "*aansporing*" moet worden opgevat "*om zijn onwettig lijkende beslissing reeds onmiddellijk, zonder verdere afwikkeling van de annulatieprocedure, te heroverwegen, en om ze desgevallend in te trekken en door een nieuwe te vervangen*" wordt dit onder meer verbonden aan het verlies van een heel "*schooljaar of academiejaar*". Verzoekster verwijst inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid naar haar geplande vakantie. De eventuele schorsing van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft echter niet tot gevolg dat haar toestand zal wijzigen en dat zij alsnog zal kunnen vertrekken aangezien haar vlucht voor 21 december 2011 geboekt was en de reservering slechts "*voor een korte periode van enkele dagen*" kon verlengd worden. Bovendien wijst de Raad erop dat de uiterst dringende noodzakelijkheid zoals verzoekster die voorstelt, voortvloeit uit het feit dat zij voor de kerst- en nieuwjaarsfeesten naar Europa wenst te komen en niet uit het feit dat haar visum geweigerd wordt. Verzoekster heeft zelf het risico genomen om pas in november 2011 een visum aan te vragen. Dit risico dat verzoekster bewust heeft genomen en dat zij zelf heeft gecreëerd, houdt geen verband met de bestreden beslissing van weigering van visum en kan niet meebrengen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. Verzoekster bevindt zich immers in het buitenland en de eventuele schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid brengt niet mee dat zij België zou mogen binnenkomen. De bewering dat een eventuele schorsing nog tot een tijdige nieuwe beslissing zal leiden is een loutere veronderstelling die niet kan blijken uit de termijnen die reeds werden gehanteerd of uit andere stukken van het administratief dossier en wordt overigens ook door verzoekster zelf erkend "*De tijd is duidelijk te kort om nog opnieuw een visum aan te vragen*". Immers het enig gevolg van een eventuele schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou zijn dat het bestuur een nieuwe beslissing dient te nemen, waarbij niet vaststaat wanneer dit zal gebeuren en wat de uitkomst van deze beslissing zal zijn, zodat dit allerm minst een garantie inhoudt dat verzoekster tijdig voor de kerst- en nieuwjaarsfeesten naar België zal kunnen komen.

2.4. De Raad wijst erop dat de Europese wetgeving vooralsnog niet voorziet in een bijzondere versnelde procedure voor de nationale rechtbanken om beroepen te behandelen inzake visumaanvragen.

Verzoekster toont niet aan dat een gewone schorsing te laat zou komen. Er is niet voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

De Raad wijst in dit verband op artikel 39/82, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

3. Er is dienvolgens niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

K. DECLERCK